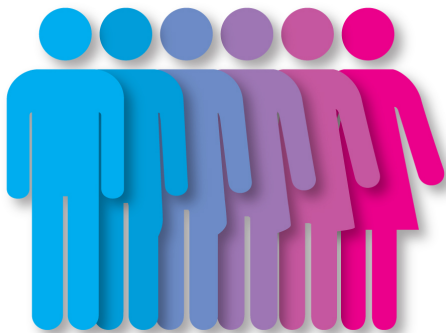

Андрій КОЗАР

Церква усвідомлює, що її присутність у сучасному світі, а особливо її сприяння в піднесенні гідності подружжя та сім'ї, тісно пов'язані з розвитком культури, а тому й підтримує цей розвиток. Вона уважно слідкує за розвитком засобів масової інформації, які не тільки повідомляють про певну подію, але й здатні формувати громадську думку, впливати на переконання людей. Якщо засоби масової інформації не керуються здоровими етичними принципами, то не служать правді у її основному вимірі, спотворюють правду про людину. Тому Церква невтомно застерігає від фальсифікації правди та маніпуляції нею.

Однією з проблем є те, що у сучасних ЗМІ пропагується нездоровий інтерес до людської сексуальності. Нажаль, треба констатувати, що наша цивілізація, незважаючи на свої численні позитивні досягнення, є хворою, бо відійшла від повної правди про людину, від правди про те, ким є і до чого покликані чоловік і жінка. Сучасний світ втрачає розуміння важливості подружжя, любові, батьківства і материнства... Не в останню чергу це стається через те, що ЗМІ вперто намагаються переконати людину, що її виплекані християнською мораллю сімейні та родинні цінності є насправді чимось застарілим, від чого слід відмовитись на користь нового способу мислення, який полягає в догоджанні протиприродним та гріховним схильностям.

Нещодавно у нашій державі були внесені зміни до Кодексу трудових законів. Прийнятий закон має досить таки складну назву: «Про внесення зміни до Кодексу законів про працю України щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації з правом Європейського Союзу». Гармонізація з правом Європейського Союзу підступно проголошується метою цього закону. Наслідком цього стало введення у правове поле України нових термінів – «гендерна ідентичність» та «сексуальна орієнтація», що, як вважають експерти, в подальшому відкриє шлях до впровадження інших норм, які поширені у Європі: заборона критики нетрадиційної сексуальної

орієнтації, впровадження квоти при прийомі на роботу, легалізація одностатевих шлюбів. Шляхом ототожнення значення слів homo («людина») і гомосексуаліст гомосексуальній пропаганді вдалося нав'язати суспільству наступне судження: будь-яка критика в адресу гомосексуалізму та його пропаганди трактується як замах на людство.

Необхідно підкреслити, що ці зміни були прийняті без уваги на їх широкий осуд громадською думкою, спротив церков та без дотримання усіх етапів тієї системи голосування, яка зараз діє у Верховній Раді України. «Ми бачили, як з 9-ї і 3-ї спроб протягом тижня законопроект зібрав мінімальну кількість голосів без обговорення, без дотримання процедур та розгляду альтернативних позицій, після чого було прийнято це рішення. Цей законопроект веде до виправдання гріха на законній основі», - відзначають коментатори. Лобісти «гендерних» законодавчих змін, стверджуючи, що борються проти дискримінації, насправді самі виявилися нездатними потолерувати думку тих, хто мав іншу точку зору. Противників просто висміювали, несправедливо звинувачували, оббріхували...

Ще донедавна в Україні термін «гендер» був невідомим. Його щораз більше застосовують для розрізнення статевої приналежності замість терміну «стать». На перший погляд, це слово виглядає зовсім невинним. Проте небезпечним є не воно, а світогляд, який за ним стоїть. Гендер позначає «соціальну», довільно обрану «стать» на протигагу до біологічної статі (sexus), яка означає статеву відмінність між чоловіком та жінкою. Метою гендерної ідеології є створення нового типу людини, яка наділена свободою обирати і втілювати в життя свою сексуальну ідентичність незалежно від біологічної статі. Словосполучення «гендерна рівність» вже не означає рівності чоловіка та жінки у правах та можливостях, а рівність соціальних ролей.

Аналізуючи нові поправки до Трудового кодексу, о. Орест-Дмитро Вільчинський зазначає: «Уявімо собі, що роботодавець після співбесіди прийняв на роботу людину. За якийсь час ця людина починає поводитись, як кінь – скакати на всіх чотирьох, їсти траву, брикатися і т.д. І за новим Трудовим кодексом роботодавець не має права звільнити «коня» з роботи, оскільки – це нова гендерна ідентичність цієї людини». Наведений приклад добре демонструє небезпечність гендеризму, проте є надто абстрактним. Водночас у світі вже маємо досить конкретні наслідки подібних законів, коли з роботи звільняються особи, які в силу своїх релігійних переконань не можуть погодитись із застосуванням гендерної ідеології в реальному житті.

В українському підручнику «Основи теорії гендеру», який у 2004 році був навіть рекомендований Міністерством освіти і науки України, вказано, що нібито існує

щонайменше п'ять гендерів (жіночий, чоловічий, гетеро-сексуальний, гомосексуальний, транс-сексуальний), які є рівними та повинні бути прийняті громадськістю. У вищих навчальних закладах відкриваються кафедри гендерної психології і соціології, видаються відповідні підручники, сприяння ЛГБТ-спільнотам (лесбійки, гомосексуалісти, бісексуали та трансгендери) подається як найвище досягнення проявів прав людини демократичного суспільства... Гендеристи йдуть далі: вимагають відмінити слова «батько» та «мати»; при народженні дитини не писати статтю у свідоцтві; у школах проводити уроки гендеру та гомосексуалізму... Але це, на жаль, тільки перші кроки: окремі гендерні ідеологи планують легалізувати 30 видів важких психічних хвороб, таких як зоофілія, педофілія, інцест, некрофілія, урофілія...

Гендерна ідеологія захищається державними та міжнаціональними інститутами і проголошується панівною, а традиційні моральні цінності не тільки дискримінуються, але й прямо переслідуються. Якщо так триватиме, то незабаром ті, хто притримується віковичних моральних постулатів, ризикують стати для держави злочинцями. Зрозуміло, що це є абсолютно неприйнятним з точки зору християнської моралі.

Як маємо поступати у цій ситуації? Цим виправдовуються небезпечні зміни. У Преамбулі Конституції України згадується про «відповідальність перед Богом». Це дає нам право очікувати, що українські закони не тільки не суперечитимуть Божим заповідям, але й базуватимуться на них. Водночас новоприйнятий Закон прямо порушує цей принцип: законодавці взяли за основу європейське право і стали на шлях порушення Божих Заповідей. У біблійній книзі Діянь читаємо: «Слухатися слід більше Бога, ніж людей» (Ді 5, 29)! Християнство говорить про верховенство Бога, тому якщо закон суперечить Божим заповідям, то маємо повне право його не дотримуватися. Закон має вести до Бога, а не віддаляти від Нього.

Сім'я – це спільнота чоловіка і жінки у Господі. Вона визначається не законами парламентів тієї чи іншої країни чи того чи іншого об'єднання або союзу, не пристрастями, не гріхом, - а Божим Законом і засадами християнської моралі, які нікого не дискримінують, а є дороговказом до істинної свободи і стоять на варті гідності людської особи.

Андрій КОЗАР Гендер. Актуальна загроза для християнської сім'ї//СЛОВО № 4 (64)
2015-2016. с.16-17